

В началото бе Словото

Притчи 6:20-35

Йоан 1:1-5 В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и **Словото бе Бог**. **2** То в началото беше у Бога. **3** **Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало.** **4** В Него бе животът и животът бе светлина на човеците. **5** И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана.

Лука 21:33 Небето и земята ще преминат, но **Моите думи няма да преминат.**

Йоан 6:63-69 Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; **думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.** **64** Но има някои от вас, които не вярват. Защото Исус отначало знаеше кои са невярващите, и кой е тоя, който щеше да Го предаде. **65** И каза: Затова ви рекох, че никой не може да дойде при Мене ако не му е дадено от Отца. **66** Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха, и не ходеха вече с Него. **67** За туй Исус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете? **68** Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? **Ти имаш думи на вечен живот,** **69** и ние вярваме и знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светият Божий.

Марко 4:30-34 При това каза: На какво да уприличим Божието царство? Или **с каква притча да го представим?** **31** То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всичките семена, които са на земята; **32** но когато се посее, расте, и става по-голямо от всичките злакове, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици. **33** С много такива притчи им прогласяше словото, **според както можеха да слушат.** **34** А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици.

Марко 4:13 И казва им: Не разбирате ли тая притча? А **как ще разберете всичките притчи?**

Йоан 3:5-15 Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не **може да влезе в Божието царство.** **6** Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. **7** Не се чуди, че ти рекох: трябва да се родите отгоре. **8** Вятърът духа гдето ще, и чуваш шума му; но не знаеш отгде иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа. **9** Никодим в отговор Му рече: Как може да бъде това? **10** Исус в отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш ли това? **11** Истина, истина ти казвам, това, което знаем, говорим, и свидетелствуваме за това, което сме видели, но не приемате свидетелството ни. **12** **Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?** **13** И никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който е на небето. **14** И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, **15** та **всеки, който вярва в Него** [да не погине, но] да има вечен живот.

Лука 17:20-21 А Исус, попитан от фарисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: **Божието царство не иде така щото да се забелязва:** **21** нито ще рекат: Ето тук е! Или: Там е! Защото, ето Божието царство е всред вас.

2 Коринтяни 5:1-7 Защото **знаем**, че ако се развали земният ни дом, телесната скиния, имаме от Бога здание на небесата, дом неръкотворен, вечен. **2** Понеже в тоя дом и стенем като ожидаме

да се облечем с нашето небесно жилище, **3** стига само, облечени с него, да не се намерим голи. **4** Защото ние, които сме в тая телесна скиния, като обременени, стенем; не че желяем да се съблечем, но да се облечем още повече, за да бъде смъртното погълнато от живота. **5** А Бог е, Който ни е образувал нарочно за това, и ни е дал Духа в залог на това. **6** И тъй, понеже винаги се одързостяваме, като знаем, че, докато сме у дома в тялото, ние сме отстранени от Господа, **7** **(защото с вярване ходим, а не с виждане)**.

Римляни 8:22-25 Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега. **23** И не то само, но и ние, които имаме Духа в начатък, и сами ние въздишаме в себе си и ожидаме осиновението си, сиреч, изкупването на нашето тяло. **24** Защото в тая надеждание ние се спасихме; а надежда, когато се вижда вече изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се надявал за това, което вижда? **25** **Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме**, тогава с търпение го чакаме.